

הַנוֹשֵׂא אֶת הָאִשָּׁה פֶּרֶק שְׁנַיִם עֶשֶׂר כְּתוּבוֹת קג.

מסורת הש"ס

(6) צִבִּיב יֵב: וְשִׁנִּי;
(7) וְתוֹסַפְתָּ מִיִּמְיָא;
(8) צִלֵּיב לֵב: (9) גַּסֵּיב דֵּי;
(10) צִמּוֹת קו: קוּטֵיב כֵּא;
(11) עִינִי פִּרְסִי;
(12) גִּבְרִינֵיב דֵּי רִשִׁי קִטְיִי;
(13) וְתוֹסַפְתָּ מִיִּמְיָא צִבִּי;
(14) מִרִּישִׁי כֵּא;
(15) מִיִּבְרֹחֵי דֵּי רִשִׁי כֵּא;
(16) פִּסְחִישִׁי לֵב: (17) צִבִּי;
(18) מִיִּרְיָא רִשִׁי לֵב חֲתֵלֵי;
(19) וְכֹחַ מִלֵּב אֲחִי לִרְבוֹת;
(20) אֲשֶׁת אֲחִי אֵל אֲחִי לִרְבוֹת;
(21) עֵל אֲחִי וְיִרְיָא תִּירֵדֵה לֵב;
(22) אֲחִי לִרְבוֹת מִגְדֹּל;
(23) סִנְדִּרִיב מִזֵּה: (24) צִלֵּי;
(25) אֲחִי דֵּי רִקְדֹּמִי;
(26) צִבִּיב גַּסֵּיב: (27) וְשִׁנִּי;
(28) וְשִׁנִּי וְשִׁנִּי מִשְׁתֵּי כֵּא;
(29) דֵּי רִשִׁי מִשְׁתֵּי;
(30) מִזֵּה כִּי קִטְיִי;

ורה אור השלם

1. כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת
אֱמֶךְ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֶיךָ
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִי
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
שְׁמוֹת כ יא

גליון הש"ס

נָמָה אֶת אֲבִיךָ זֶה אִשֶּׁת
אֲבִיךָ עַיִן כְּמוֹת דָּף ר'
עֵד מֶמֶס' מֶמֶס' זֶה וְיִשְׂרָאֵל
שֶׁם הָיָה מִמֶּה. עַיִן
תַּעֲבִירִים צִיָּר דָּף קָלָה
עֵד דָּף וְאִשֶּׁת אֶלֶף
הִכְעַל וְיִשְׂרָאֵל שֶׁם בֵּל בִּי
שֶׁמֶשׁ הוּא אֶת לְבִיחִיתָה.
וְיִשְׂרָאֵל נִכְלָה צִנְיָה מִתְּרוֹת
סְהִיָּה לֹכֵט בִּשְׁמַת וּפּוֹטֵר
אֶת רִבִּים קִדְּוֹת הַיּוֹם
וְלֹא כִשְׁלֹר מִמֶּס שֶׁסֶס
חֲפִסִּים מִנְּהֵלִים בִּי לִדְקִים
חִסִּים וּפּוֹטֵרִים מִתְּרוֹת.
עַיִן חֲמִידִים מִתְּקַדְּשׁוּ:
שֶׁם לִחְבֹּמֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
צִיָּר. עַיִן מִגְרַשׁ ר' פ'
וְיִשְׂרָאֵל:

הגהות הב"ח

(א) תד"ה ולא אמרן כו'.
טמון וזין טחון ואוטיב
כו'.

תוספות רי"ד

מח' למקום שמה. דקתני מילתא פס' לדאוגר ליה ריחיא לחצריה לטחינה. ל' לנלמסכירי אלא שיעטון לו למונות צימו' ל' זבין ריחיא וחמרא. לטחון צה מונוות דמי מונוות. ולא אמרינן שניהם יתנו ל' מונוות ואע"פ שלא פסק לה דמים למחלה אלא מונוות יציבורו לת' דמיהם כשי' לה מונוות ממקום אחר. הכא נמי אע"פ שלא פסק אלא טחינה עכשיו שאינו כריך יתן דמים: טחון וזבין. באתה שלקחת: טחון ואוסיב. ל' למונוותיך באתה שאכלי: ולא אמרן. ל' יחיד דמי: אלא דליה ליה טחינה דלא יחיד. שאין סוכר מוצא לטחון בשכר כלי שעה לפרק אומר לו אני ישנ' בשכר לטחון לך ולא את דמים: אכל' כל זמן שמוצא לטחון טחון בשכר וזמן לזה דמים: מדם סדום. זה נהנה זה לא חסר לא היו עושין טובה: ברתנ' אי אפשי לזו ממים בעלי. ל' לאת ממים בעלי: גמ' ולא בבקשי. ציית דר עין כריך דאמרינן במסכת שבת (דף ע"ו) קבא די עין. עקתא. אם היתה מדור שלו דר לא קבל עקתא להוציא את בניו ולהוסיבה: כ) כדכסיס מועטין.

שֶׁהֵבִינָהּ וְזָכֹת בָּהֶן כְּדַתְנָן (לִקְחָן דף
 קפ"ב): הֵבִינָהּ חִזְוֹ וְהֵבִינָהּ יִשְׁאֹלוּ עַל
 הַפְתָּחִים: וְקִדְמוֹ. קוֹדֵם שִׁיבֹאוּ לַבֵּית
 וּמִכְרוּם: שִׁפְלָה. חֻקָּה בְּדִקְיָה:
 מִנְּחָל. מִי אֲמַרְיִין לֹא מִפְּקִיעַן לֵב כֹּל
 יָמִים שִׁיכּוֹל לְהַתְקִים אוֹ דְלִמְלָא אֲמַרְיִ
 לָהּ לֹא כֹל כְּמִינֵךְ: בִּרְכַּת הַבֵּית
 בִּרְבוּכָה. בְּנֵי אֲדָם שְׁעוֹרִין זֶה אֶת זֶה
 מִשְׁתַּכְרִין וּמוֹל דְּרִבִּים עֵדִיף: וְיִלְטִבוּ
 לָהּ. לְפִי מָה שֶׁנִּתְמַעֲטָה בִּרְכַּת הַבֵּית
 בְּיִצְרָתָהּ: [שָׁו] חֲכָמִים. יֵשׁ לְמוֹד
 מִמֶּנָּה בִּרְכָּה וְעוֹשֶׁר וּרְפוּאָה: אִם הִיא
 שְׁפִתָּה. אִם שְׁלוֹקָה פְּרִיטָה הִרְבָּה וְאִין לֹא
 שְׁהוֹת לְמוֹשֶׁכֶּם אֲלֵא נִתָּן מַעוֹת: שׂוֹכֵר
 אֶת מְקוֹמוֹ. דְּהוּי לֵה כִי חֲלִירוֹ וְחֲזִירוֹ
 קוֹנֶה לֹא. הִיא אֶתָּה לְמֹד מִכָּאן שְׁחֹרָה
 שְׁלֵא יוֹכֵל הַמוֹכֵר לְחֹזֵר הִרִי לָךְ עוֹשֶׁר
 לְמוֹד מִלְּשׁוֹן חֲכָמִים: יֵשׁ לְעוֹסֵם כו'.
 לְמַדַּת שְׁחֵטִים הַלְעוֹסִין לֹא לְמַכָּה:
 כִּי יֵשׁ דְּלוֹק בְּמִקְוֵה. אֲלֵל הַשְׁלֹחַן
 כְּמוֹ בְּחַי רַכֵּל ע"ש הִיא בֹא לְבִיתוֹ
 מִשְׁנַפֵּטֶר כְּדִלְקִמָּן: יוֹסֵף חֲפִנִי. דְּמֵן
 חִפְּפָא: אֵם אֲבִיד. כֹּל אֲמִין בְּרִיּוּין:
 וְיו"ו יִסִּירָה. דְּוֹאֵת אֲמֵךְ: ה"מ. דְּחִיב
 בְּצִבְדוֹד אֲרַב אֲבִיו בְּחַי אֲבִיו: בִּי
 שְׁמַשִּׁי. עֶשֶׂת שָׁבַת. וְטוֹרָה צִעִינִי לֵב
 שְׁנֵין שְׁמַשְׁוֹת שְׁלוֹ שְׁבוֹר צִפִּי לֵב וְהִלְכִי
 מִחֲרִידִים אֲלִיּוֹ לְגִמּוֹר מִלֵּאכְתָּן עַד שְׁלֵא
 תִּשְׁחָךְ קְרוּ לִיָּה בִּי שְׁמַשִּׁי: שְׁלֵא לְהוֹיֵא
 לְעוֹז כו'. לֹמַר לֹא לְדִקְיָם הִיּוּ שְׁלֵא הִיא
 לְהֵן רְשׁוֹת לְבֹא לְבִיתָם כְּמוֹ רִבִּי: סְבוֹר
 מִינֵה בְּהִדִּין עֲלֵמָא. שְׁהִיא מִלְּוָה
 מִשְׁתַּעֲקוֹן בְּקִצְרוּתוֹ: קְדִישׁ עֲרִיסוֹתִי
 לְעַרְסִי. הֵם נְבִזְרוֹת מְלָה: וְהֵאֵל דְּאֲמַר
 הִבִּי. שְׁנוּקָה לְהוֹדִיעַ שִׁימּוֹת וּשְׁרִמּוֹתֵיהֶן:
 דְּלֵא לִימְרוֹ. אִינְשֵׁי עֲלִיּוֹהּ כְּשִׁימּוֹתוֹ
 מִיִּלְתָּא דְּאִסּוּרָא הוּא בְּהוּ שְׁלֵא זְכוּ
 לְהִתְמַעֵק בּוֹ וְאִיגְבָּלִי מִיִּלְתָּא דְּהֵאֵל
 דְּלֵא שְׁכִיבּוֹ בְּשֵׁינֵי דְּרִבִּי וְזוֹתִיָּה דְּרִבִּי
 אֲנִגְבָּא עֲלִיּוֹהּ: עֵיירוֹת. גְּדוּלוֹת עַל
 הַכֹּהֲנִים וּכְרַתֵּן גְּדוּלִים מִהֶם:
 וְהוֹשִׁיבוּ

מא ש"מ כל צת אלל האם:
התנה שוכר לתת מעות
לסוף איעתר. משכיר:
אחד ונה ואחד נוסן לה

מאי למקום שאמה
האם לא שנא גדולד
יאמרו שניהם וכו': א'
יריחא לחבריה למח
יריחא וחמרא אמר
טחיננא גבך השתא ר
טחיננא לך סבר רבינ
לא יאמרו שניהם ה
אלא אחד זנה ואח
א"ל רב עורא מי דמ
לה תרתי כריסתא ל
טחון וזבין טחון וא
דלית ליה טחינא ל
טחינא ליריחא כגון ז
סדום: **מתני'** אלמ
לזוז מבית בעלי אין ה
לכי לבית אבך ואנו ז
ונותנין לה מדור לפי
לזוז מבית אבא יכולי
את אצלנו יש לך מזו
אין לך מזונות אם ה

וְלֹא אמרו **אֵלֶּה דְּלִית לֵיהּ שְׁחִינָה לְרִיחָא**. מימא הואיל והאי עובדא
 גדליה טחינה לריחא אחאי אליטריך רב עירא למימר התם
 תרי כריסתא ליה לה הכא טחון חזין (א) אפי' להוה משכח משכיר
 למיטעון ומיחזן דהוה חד כריסא' להוה דמי למתני' דזמטמטין ליכא
 פסאידא דזכעו לה ייבא לה דמי מוונות

ממנה שהיה נותן מזונות עממן אלל
השוכר אית ליה פסידא חס ימן שכר
הטחינה שהרי אינו מואל לטחון ומכיו
יטערך לפרוע ואמר רבי דבאלו האי
טעמא דטחון חזין טחון ואומיז הוה
מני לנפולו המקח שלל יטערך לית לו
אגרא הוואל ואית ליה פסידא אלל מ"מ
המשכיר יאמר כמו כן לדידי אית לי
פסידא שכר ריחא שלי ויכול לנצל
המקח קודם הזמן והיי דשוכר לא
יטערך ליתן לו שכר מכיון אלל לעכב
הריחים עד זמן שהתנו דיניהן לא יוכל
השוכר הוואל ומשכיר אית ליה פסידא
אלל השתא דמצי למימר ליה טחון
חזין טחון ואומיז וליט לך פסידא על
כרחיך תניח לי הריחים עד הזמן
שהרי לי הוה פסידא ולך אין פסידא:
ה"ג שיפצא מאי ושם דבר הוה
כלומר מהו שתפצא וכן פ"י ר"ח:
ברכת הבית ברוכה פ"י ר"ח
כגון הא דלמרינן (שבת
דף קכב.) גר לאחד גר לנתיב וכן
כל כהאי גוונא אין נותנין ס'
מזומן

והוא והיא כבית אביה: **גמ'** יתנו רבנן משתמשת
ששת בחיי בעלה בעבדים ושפחות כדרך שמשמשת
תות כדרך שמשמשת בחיי בעלה בכלי כסף ובכלי
בחי בעלה שכך כתב לה ואת תהא יתבת בביתי
מגר ארמלותיך בביתי תני **ר' יוסף** **הבבית** ולא
תומים שמכרו מדור אלמנה לא עשו ולא כלום ומ"ש
ר"א **ר' אסי** אמר **ר' יוחנן** יתומים שקדמו ומכרו בנכסים
יו התם לא משתעבדי לה מחיים הכא משתעבדי לה
טינן מדור אלמנה שנפל אין הירושין חייבין לבנותו
אלמנה שנפל אין הירושין חייבין לבנותו ולא עוד אלא
חוני ואבננו משלי אין שומעין לה בעי אבי **שיפצה**
פשי: וליתבו לה כי יתבה התם מסייע ליה לרב הונא
הבית ברובה וליתבו לה לפי ברכת הבית ה"נ אמר
ברכה לשון חכמים עושר **לשון** חכמים מרפא ברכה
המוכר פירות לחבירו משך ולא מרד קנה מרד ולא
פקח שוכר את מקומו מרפא דתנן **לא ילעום אדם**
בפסח מפני שמחמיצות ת"ר בשעת פטירתו של רבי
סו בניו אצלו אמר להם הוזהרו בכבוד אמכם גר יהא
יהא ערוך במקומו מטה תהא מוצעת במקומה יוסף
שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי: הוזהרו בכבוד
דכתוב **לכבד את אביך ואת אמך** אשת אב הוי אשת
דתניא **לכבד את אביך ואת אמך** את אביך זו אשת
אמך **וי"ו** יתירה לרבות את אחיך הגדול הני מילי
ה לא: גר יהא דלוק במקומו שולחן יהא ערוך במקומו
קומה: מאי טעמא כל כי שמי הוה אתי לביתיה
שבבתא קא קריה אבא אמרה אמתיה שתיקו דרבי
א אתא שלא להוציא לעז על צדיקים הראשונים: יוסף
שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי: סבור מינה
אמר כיון דחזו דקדים ערסייהו לערסיה אמרי שמע
א דקאמר והאי דאמר הכי דלא לימרו מילתא הואי
נותו דרבי הוא דאהניא להו אמר להן **לחכמי ישראל**
חכמי ישראל אמר להן אל תספודינו בעיירות
והושיבו

הוא מבית אבא יכולים היורשים לומר
היא ילדה והן ילדים וזן אותה והיא
ורים וכסותה כדרך שנשמתשה בחיי
בבית ולא בכיקתי פ' אם הבית צר
א כתב לה אמר ר"נ יתומים שקדמו
אין היורשים חייבים לבנותו פ' שבו
בעי אביי שפצה מאי פ' שרוצה לה
לה לשפץ אבל הרב פ' שהבית הוא
ה שצריך א יתחבר עם אחרים. ולית

בכמה מקומות (שבת 19: ו) ובחגיגות כה. כל הידידותי בי שמי היינו ערב שבת ולא שמעתי טענה רבית הקדוש לזה את בניו, כשחילוניו את ארזי למקום קבורתי, להוא מה בנפשו וקבורתו צבית הטעות שמעברו עליהן, אלא בכרמים גדולים, להיכא אינני טובא ומכניפי מעירות נמי ל

עין משפט
נר מצוה

א ב מיי פ"ו מאל
 שירות הלל ה טו
 ש"ח פ"ו מאל
ד א מיי פ"ח מאלט
 אשוח הלל ה טמג
 אשוח פ"ח מאל
 סי אד טקפ: |
ה א מיי ש הלל ה
 טוש"ש טקפ: א |
ו א מיי ש הלל ה
 טוש"ש טקפ: ה |
ז א מיי ש הלל ה
 טוש"ש טקפ: ד |
ח א מיי ש טל
 עמג לאור ש |
 טוש"ש אש"ש טומן קיב
 טקפ: ד |
ט א מיי פ"ח ש
 הלל ה טוש"ש ש
 טמן אד טקפ: |
 מיי פ"ח מאלט
 משרה הלל ו | טמג
 טמג אש"ש טומן טומן
 קאט טקפ: ה |
כ א מיי פ"ח מאלט
 חקמ וטל טל טל
 טמג לאור טוש"ש אש"ש
 טומן חקמ טקפ: א |
כב א מיי פ"ח מאלט
 משרה טל טו טמג
 טשן קיב טוש"ש י"ד
 רמ טקפ: א |
כג א מיי ש
 טקפ: כג |
כד א מיי ש טוש"ש ש
 טקפ: א |

מוסף רש"י

[illegible]

ו' מודר אלמנה לא עשו ולא כלום ומ"ש⁶ מדר"י אר"נ דאר"י אר"נ יתומים שקדמו ומרו בכנסים מעוטים מה שמכרו שיעבר לה כ"ז שהוא קים ולא יתור תניא נמי הכי מודר אלמנה שנפל אין היושבים יחייבים לכונוהו ולא עוד אלא היא ולהחיותו (הבדק) (הנחת) שפול מהו חיון וכל יתור ממונה לקולא אצל המחזיק חייב ארנה ראיה לשפץ אלא פול לקא אלמנה ושלשן (לשון) אמרה אף אפשי וכו' ומב' א"ר ור' ליתובי לה כי יתובן חסדיה ליה לר"ה דאר"י ברכת הבית ה' ח' לפי ברכת הבית אה"ר והא תנא אין לה מונותה וזכריהם יתחייב חלבי נמי שצריך לפי רוב בני הבית יתובן לה:

(א) לפנינו צגמ' הגירסא אר"א אמר ר"י יתומים שקדמו וכו' התם לא משתעבדי לה מחיים הכא משתעבדי לה מחיים וגירסת רבינו התם לא תפיק מחיים ז"ע.